Basil Zahrani ile Röportaj

Uzmanların, doktorların ve alimlerin cevaplayamadığı pek çok soru var. Müslümanlar ve Müslüman olmayanlar tarafından sorulan sorular… bir Mücahid ile ilgili sorular. Bir Mücahid nasıl olur? Nasıl bir dönüşüm yaşar? Neden diğer askerler gibi TSSB'den[1] muzdarip olmaz? Tüm dünya onunla savaşırken nasıl yoluna devam eder?

Inspire dergisi bu sorulardan bazılarına cevap bulmak ve Cihad yolculuğu ile alakalı yeni bir bakış açısı kazanmak için, Irak'ta savaşmış, öncesinde ise Suud rejimi tarafından idama mahkum edilmiş Arap Yarımadası El-Kaidesi üyesi Mücahid Ebu Dahdah Basil Ez-Zahrani ile bir röportaj gerçekleştirdi. [2]

S: Basil, kısaca Cihaddan önceki hayatından bahseder misin?
C: Rahman ve Rahim olan Allah'ın adıyla. Cihaddan önce normal bir hayatım vardı, kayda değer bir şey yoktu. İnşaat Mühendisliği okudum. Her şey hayal ettiğim gibi gidiyordu. Riyad'daki her genç gibi hırslıydım.

S: O halde ne zaman hicret ettin ve bunu sana yaptıran neydi?
C: 2004 yılında hicret ettim. Ebu Ğureyb hapishanesinin fotoğraflarını ilk kez gördüğümde, biz Müslümanların nasıl bir utanç içinde yaşadığını farkettim. İşkence fotoğrafları uyanmama sebep oldu. Hala o fotoğrafların milyonlarca Müslümanı uyandırdığını düşünüyorum. Her şey benim için açıklığa kavuşmuştu.

S: Cihaddan beklentilerin nelerdi, aklında ne vardı?
C: Savaşmayı, öldürmeyi ve ölmeyi bekliyordum. Hepsi bu.

---

[1] Travma Sonrası Stres Bozukluğu *(çev.)*
[2] Bu röportaj Basil şehadet operasyonu gerçekleştirmeden birkaç gün önce yapıldı. Inspire Dergisi bu operasyondan haberdar değildi. Basil bunu kendisi ve Allah arasında bir sır olarak sakladı.

S: Tüm hayatını şiddetten uzak bir şekilde geçirmiştin. Aklına hiç Cihada katılma kapasitesine sahip olmadığın düşüncesi geldi mi?
C: Bu sözkonusu bile değildi. Şu ayetteki yakine sahiptim: *"Onlara karşı gücünüzün yettiği kadar kuvvet hazırlayın."* Gücümün yettiği kadar yoluma devam ettim.

S: Amerikalılarla savaşta karşılaştığın ilk an… O andaki duygularını tarif eder misin?
C: Garip şekilde huzurlu hissetmiştim. Subhanallah, Allah beni kararlı kılmıştı. Ancak ortada iş yokken, operasyon yokken, pusu yokken gerçekten kötü hissediyorsunuz bunda ciddiyim.

S: O anda sence Amerikalılar ne hissediyordu?
C: Amerikalılar dehşete düşmüş, korkmuş ve umutlarını kaybetmişlerdi. Bunu yüzlerinden okuyabiliyordum. Irak'a ayak basmamayı tercih ederlerdi. Üslerinde bizden kardeşler de vardı. Bazıları gizlenmişti. Onların bir kere yaklaşık 1500 ABD askerinin nöbet tutmayı kabul etmediğini anlattıklarını hatırlıyorum. Çoğu ABD askeri uyku ilacı kullanır, savaşlarda uyuşturucu madde ve enerji içeceği alırdı. Normal değillerdi.

S: Bir Mücahid ile ABD askeri arasındaki fark nedir?
C: Yüce Allah buyuruyor ki: "İman edenler Allah yolunda savaşırlar, inkar edenler ise tağut yolunda savaşırlar" Bu bir prensiptir. Fark budur. Diğer tüm farklar bunun bir sonucu olarak meydana gelir.

S: Irak'taki günlerini kısaca anlatır mısın; inişlerini ve çıkışlarını, yola devam etmeni sağlayan şeyi. Korkuların neydi?
C: Farklı topraklarda, bir savaşın içinde olmak tabi ki zordu. Ama Subhanallah, İslam bize bir şey vaad ediyor… Biz yani hem Müslümanlar hem kafirler, savaş sırasındaki sıkıntılardan etkileniyoruz. Ancak biz genişliği gökler ile yer kadar olan Cenneti umuyoruz, onların ise böyle bir umudu yok. Yüce Allah şöyle buyuruyor: *"(Düşmanınız olan) Topluluğu aramakta gevşeklik göstermeyin. Siz acı çekiyorsanız, şüphesiz onlar da, acı çektiğiniz gibi acı çekiyorlar. Oysa siz, onların umud etmediklerini Allah'tan umuyorsunuz. Allah, bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir."* Ben işte bu ödül için savaşıyorum. *"Kim kısa bir süre dahi olsa Allah yolunda savaşsa Cennete yazılır"* (Hadis) Sonra hapis hayatı geldi.

S: Hapisten bahsettin. Parmaklıklar arkasına gireceğini öğrendiğinde tepkin ne oldu?
C: Sadece gülümsedim. Bu Allah'ın kaderi ve dilemesiydi. Ve Allah onu bana kolaylaştırdı. Hapsi Cennete giden yolda bir imtihan olarak gördüm.

S: Özlem duydun mu, pişmanlık hissettin mi?
C: Hayır hiç pişmanlık hissetmedim.

S: Aileni özlemiştin ama değil mi?
C: Evet ama umudum vardı. Ve hala da var, onlarla Cennette bir araya geleceğim.

S: Hapis hayatı seni neyden kopardı?
C: Savaş meydanlarından

S: Yani savaşı bitirmeyi düşünüyordun.
C: Aslında Cihadımı sürdürmeyi düşünüyordum; hazırlık yaparak, savaşarak, ribat tutarak, davayı güderek. Görüyorsunuz ki Cihad sadece savaşmakla ilgili değil. Bu kafirlerin asla anlamayacağı bir şey.

S: Hapisten çıktığında aklından neler geçiyordu?
C: Bu bir daireden başka bir daireye attığım bir adımdı; meşru bir mazeret dairesinden Cihad yükümlülüğü dairesine.

S: Cihadda ve hapiste geçirdiğin onca yıldan sonra ailenle buluştuğunda bir miktar suçluluk hissettin mi?
C: Bu yola, çok daha büyük bir mükafat için hepimiz adına koyulmuştum. Hesap gününde bir şehidin ailesi, hayatta "başarılı" olmuş bir kişinin ailesine göre oğullarından daha çok gurur duyacaktır.

S: Tekrar Cihad ve hicret… Neden Yemen?
C: Hapishane size tefekkür etmek için zaman veriyor. Şu sonuca varmıştım ki: Cihadım sadece Ebu Ğureyb'in intikamını almak için değildi, aynı zamanda Ümmet ve tevhid içindi. Düşman Irak, Afganistan, Somali, İslami Mağrib ve Yemen'deki düşmanla aynı. Dünyadaki tüm Müslümanların ortak düşmanı Amerika. Yemen'e geldim çünkü zaferin yakın olduğunu biliyordum. [3] Zaferden önce hicret etmek istedim. Ve sonuç olarak şimdi Muhammed (a.s.) topraklarında bir Mücahidim. Huzurlu hissediyorum.

S: Yerlerinde oturanlara ne nasihat edersin?
C: *"Kim cihad ederse, yalnızca kendi nefsi için cihad etmiş olur."* Cihadın sana ihtiyacı yok. Senin Cihada ihtiyacın var. *"Ey insanlar, siz Allah'a (karşı fakir olan) muhtaçlarsınız; Allah ise, Ğaniy (hiç bir şeye ihtiyacı olmayan) dir."* Hangi ameli yaparsan yap bir Mücahidin mertebesine ulaşamazsın. Ve Cihad hayattır! Buna gerçek bir turizm, yaşam denir. Ve sen bunu kaçırıyorsun.

S: Hapishanedeki kardeşlerimize bir mesajınız var mı?
C: Ben de daha önce hapsedildim ve ölüme mahkum edildim. Şimdi bana ne olduğuna bak. Subhanallah, idam edilmek yerine serbest bırakıldım ve şimdi Cihadıma devam ediyorum. Çünkü Allah böyle diledi. Bu nedenle sabret. Allah'ın seni mükafatlandıracağını hatırla. Bu günleri geçmişte yaşanmış bir kesit olarak hatırlaman an meselesi. Mahkum edilenler şu iki ayeti hatırlarında tutsunlar: "*Neyde hükmünü yürütebileceksen, durmaksızın hükmünü yürüt; sen, yalnızca bu dünya hayatında hükmünü yürütebilirsin.*" ve "*Hüküm yalnızca Allah'ındır. O, doğru haberi verir ve O, ayırd edenlerin en hayırlısıdır.*"

S: Mücahidlere tavsiyeleriniz nelerdir?
C: Saflarınızı birleştirin. Birlik olun. Farklılıklarınızı bir kenara bırakın. Düşman, birlik olduğunuzda elde edemeyeceği şeyleri farklılıklarınız sayesinde elde ediyor. Sadece düşmanı rahatsız etmek için bile olsa birlik olmanız kafidir.

S: Batı'daki Müslümanlara tavsiyeleriniz nedir?
C: Eğer muhacirlerin ve Mücahidlerin saflarına katılırsanız, Allah'ın bir askeri olursunuz. Ama eğer küffarın ortasında tek başınıza bir Cihad operasyonu gerçekleştirirseniz Allah'ın ordusu olursunuz.

---

[3] Basil istişhad yapacağı aracın koltuğuna oturduktan sonra bir kardeşi çağırmış ve ona şöyle demiş: "Zafer yakın. Zaferi yaşamak istemiyorum. Zaferi kazanmak istiyorum."

Inspire Magazine, Issue 13
2014